



Muriel Villanueva també publica llibres infantils, com ara 'Duna', a Babulinka Books
JOSEP LOSADA

Muriel Villanueva *escriptora*

“Estic farta de gent que vol ser adoptada”

A l'entrevista que li vam fer quan va publicar *La gatera*, l'escriptora ens confessava: “Ara veig que el que em fa contenta és aïllar-me de la realitat.” Amb *El parèntesi esquerre* demostra que era cert: continua en aquesta línia quixotesca de porositat entre la imaginació i allò realment viscut. Li ha sortit una novel·la descarada i fresca, profunda i divertida i trista i al·legòrica i curiosa i humana i...

La teva narradora es refugia en una platja amb el seu nadó de mesos i viu un procés de transformació simbòlica, però que els lectors anem vivint com si fos real. Com t'ha sortit tot això tan estrambòtic? A mi m'ha recordat les teràpies alternatives d'Alejandro Jodorowsky.

No hi vaig pensar. La veritat és que em va sortir a raig. La novel·la no estava gens prevista. Vaig veure aquella platja i vaig tenir la sensació que allà hi havia de passar alguna cosa, que m'hi havia d'instal·lar i escriure, cosa que no ha passat realment. La resta, ho ha anat fent el mateix text.

L'aparença és que és una història molt autobiogràfica. No és així?

No tant. L'única part real és la que s'explica en segona persona. La resta és tot inventat.

De tota manera, sí que hi ha una vivència sobre la maternitat que coincideix amb la teva maternitat recent.

És clar. D'alguna manera és com si tota l'estona ho hagués estat vivint, però realment sense fer-ho. El procés emocional, el procés intern, sí que és realment aquest.

El procés de la maternitat i el de la vida en parella.

Sí, però és que estan relacionats. Hi ha una sèrie de coses que vas tenint pendents de la vida en parella i que amb la maternitat s'evidencien. En aquest cas, tant la dona, com l'home, com la parella s'han de ressituar en el món. Tot es mou.

Aquest és el moviment que aconsegueixes recrear en el llibre.

La qüestió és que sobre un parèntesi a la teva vida que mai no podràs tancar.

Una de les complicacions a l'hora d'escriure aquesta novel·la deu haver estat la versemblança, perquè portes la metàfora a l'extrem, vorejant el surrealisme. Has patit molt o has tirat pel dret?

He tirat pel dret i m'ha sortit molt natural, com si el que li passa a ella fos el més natural del món, i crec que això ajuda a fer que es llegeixi d'aquesta manera. Una cosa que em va fer molta gràcia és que, quan vaig decidir que la protagonista es comencés a desmembrar, els personatges secundaris s'ho van agafar superbé. Aquesta és la clau: en les coordenades d'aquest món de ficció, que et caigui un braç és molt normal i lògic.

De fet, el personatge més jove és el més realista.

Em recorda a mi quan tenia setze anys, reclamant la mare. Pensa que vivim dues maternitats, com a filles i com a mares, i una qüestiona l'altra. Estic farta de gent que vol ser adoptada. Per què tots anem buscant relacions de mares i fills? Això passa, fins i tot, en relacions d'amistat, així que em descuido estic fent de mama de l'altra persona o estic fent de filla.

El personatge principal no para de reclamar maduresa als altres.

Exacte. Ara resulta que quan tens dotze anys ja ets jove i quan has arribat als quaranta, encara et dura. Ho anem allargant per una i altra banda d'una manera descarada.

Aquest trencament del realisme ens el trobem també en el llibre de la Marina Espasa. Creus que es podrà arribar a parlar d'una tendència? Podrem posar una etiqueta d'aquestes que tant ens agraden als periodistes?

Neix d'una necessitat expressiva. A *La gatera* també passen coses molt estranyes, però al final entens per què. A poc a poc, he anat veient que per expressar la intensitat de segons què, vaig a buscar aquesta cosa més fantàstica i més onírica.

Doncs l'has trobada! *



EL PARÈNTESI ESQUERRE
Muriel Villanueva

Editorial: Males Herbes
Barcelona, 2016
Pàgines: 160
Preu: 14 euros

Libres